

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت آموزش محیط زیست در سازمان های مردم نهاد محیط زیستی ایران

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 22، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ندا محمدی - کارشناس ارشد رشته مدیریت، برنامه ریزی و آموزش محیط زیست-آموزش، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

فرزام بابایی - استادیار گروه مدیریت محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات)

علی محمدی - استادیار گروه مدیریت محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

داوود حیات غیب - معاون دفتر پژوهش و توسعه فناوری محیط زیست، معاونت آموزش و مشارکت های مردمی، سازمان حفاظت محیط زیست ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تحقیق کاربردی حاضر با بررسی شاخص های آموزش محیط زیست در سازمانهای مردم نهاد زیست محیطی، بنا دارد با استناد به مطالعات آماری، وضع موجود این سازمان ها را مورد بررسی و مذاقه قرار دهد و با استفاده از نتایج بدست آمده علل عقب افتادگی این سازمان ها از آموزش موثر محیط زیست به جوامع هدف و مخاطبین را مشخص کند تا خلاهای موجود بین این سازمان ها و نهاد دولت و علل عدم اقبال عمومی به سمن ها، شناخته شده و رفع شوند. روش بررسی: آموزش محیط زیست و NGOs از متغیرهای مورد بررسی هستند. به منظور گردآوری داده ها، یک پرسش نامه ی محقق ساخته جهت دریافت اطلاعات از فعالیت های آموزشی سمن ها و پرسش نامه ی دیگری جهت دریافت نظرات فرهیختگان امر آموزش محیط زیست و سمن های محیط زیستی طراحی شد. جامعه ی آماری پژوهش، تعداد ۷۶۰ سمن محیط زیستی بودند که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی از تعداد ۱۲۵ سمن به عنوان نمونه، درخواست شد پرسش نامه ی مربوطه را تکمیل کنند و تعداد ۲۶ نفر از کارشناسان آشنا با عملکرد سمن های محیط زیستی نیز، نسبت به تکمیل پرسش نامه ی فرهیختگان مبادرت ورزیدند. در ادامه با توجه به روابط دو متغیره، روابط چند متغیره و رگرسیونی نسبت به تحلیل داده ها اقدام شد. یافته ها: نتایج نشان داد که فرضیه ی احتمالا وضع آموزش محیط زیست سمن ها نمی تواند تمامی آموزش های مورد نیاز شهروندان جهت حفاظت از محیط زیست را برطرف کند، با سطح معنی داری ۰/۰۰۰ به اثبات رسید. وضع موجود کیفیت آموزش محیط زیستی ارایه شده توسط سمن ها، با سطح معنی داری ۰/۰۰۰ نیاز به بازنگری دارد. شناسایی و تعیین شاخص های ارزیابی، موجب ارتقاء کیفیت آموزش محیط زیستی سمن ها خواهد شد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده از شاخص های مورد بررسی در این مطالعه، کیفیت و کمیت آموزش های ارایه شده توسط سمن های محیط زیستی، متوسط رو به بالا بوده لیکن همچنان رافع نقص و کمبود آگاهی و اطلاعات محیط زیستی شهروندان نیست. همچنین تعیین شاخص های ارزیابی و رتبه بندی سمن های محیط زیستی، سبب افزایش کیفیت آموزش های محیط زیستی ارایه شده به شهروندان می شود.

کلمات کلیدی:

NGO، سازمان های مردم نهاد محیط زیستی، آموزش محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287592>

